Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central judecător: Vitalie Guțan
Dosarul nr.2ri-420/24
2-21181136-02-2ri-30072024

D E C I Z I E

6 februarie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil al Curţii de Apel Centru
În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Ala Malîi

Examinând recursul declarat de creditorul FPC ”Asconi” SRL împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central emisă la 27 martie 2024, în cauza de insolvabilitate la contestația creditorului FPC ”Asconi” SRL înaintată la creanța creditorului Iosip Andrei admisă spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor SRL ”Berhord”,

a c o n s t a t a t:

La 08.12.2021, debitorul SRL ”Berhord” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de propria persoană.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 decembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL ”Berhord” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de propria persoană.

La 06.01.2022, creditorul FCP ”Asconi” SRL a depus cerere de admitere a creanțelor.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 ianuarie 2022, s-a admis cererea introductivă înaintată de debitorul SRL ”Berhord” și cererea de alăturare la cererea introductivă a creditorului FPC ”Asconi” SRL; s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL ”Berhord”, numărul de identificare de stat și codul fiscal *****, cu sediul: MD-2075, str. Nicolae *****, mun. Chișinău, Republica Moldova; s-a ridicat dreptul lui Iosip Andrei de administrare a SRL ”Berhord”; s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Berhord” – Stejar Veaceslav, deținătorul autorizației nr. 92 din 14.01.2015; s-a stabilit termenul limită de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor până la 03.03.2022; s-a stabilit şedinţa de validare a creanţelor pe data de 13.04.2022, ora 09-30.

La 03.03.2022, în termen, creditorul Iosip Andrei a înaintat cerere de admitere a creanțelor în mărime de 350 250 lei (f.d. 98-116, vol. V).

Tot la 03.03.2022, Iosip Andrei a mai depus o cerere de admitere a creanței în mărime de 146 819 lei (f.d. 129-139, vol. V).

În tabelul prezentat de administratorul insolvabilității Stejar Veaceslav la 18.03.2022, creanța creditorului Iosip Andrei a fost inclusă și admisă spre validare la rangul VI în mărimea solicitată de 146 819 lei și 350 250 lei (f.d. 160-168, vol. VI).

La 07.04.2022, creditorul FPC ”Asconi” SRL a înaintat contestație la creanța creditorului Iosip Andrei în sumă de 146 819 lei și 350 250 lei, prin care a solicitat admiterea contestației și respingerea integrală a cererii de admitere a creanțelor depusă Iosip Andrei cu excluderea acesteia din tabel (f.d. 45-46, vol. VII).

La 20.01.2023, creditorul FPC ”Asconi” SRL a înaintat contestație suplimentară la creanța creditorului Iosip Andrei.

În motivarea contestației suplimentare, a invocat că, constată că Iosip Andrei nu și-a îndeplinit obligatia de a prezenta înscrisurile pe care-și întemeiază pretențiile în forma ceruta de lege, și anume semnăturile pretinse a fi aplicate de Iosip Andrei diferă pe cererile de admitere a creanțelor și pe actele anexate la acestea, iar actele anexate la cererea de admitere a creanței în suma de 146 819 MDL, nu sunt certificate corespunzător, lipsind semnătura creditorului alături de mențiunea pentru conformitate cu originalul pe acestea, prin urmare, actele prezentate nu puteau fi reținute de către administratorul insolvabilității, iar creanțele pretinsa de Iosip Andrei nefiind justificate prin acte conforme, nu puteau fi admise spre validare.

Susține că, prin urmare, cererile de admitere a creanțelor depuse de Iosip Andrei, sunt neconforme, contrare dispozițiilor legale, fapt pentru care consideră ca acestea urmează a fi respinse, or actele anexate nu confirmă în vreun fel sumele înaintate spre validare.

Mai mult decât atât, chiar daca înscrisurile prezentate de Iosip Andrei ar fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul, potrivit dispozițiilor Codului de procedura civila, totuși, acestea nu confirmă sumele creanțelor înaintate de Iosip Andrei spre validare.

Astfel, din analiza acestor acte anexate, nu poate identifica temeiul creanțelor pretinse a fi validate, or niciunul din acestea nu demonstrează cum s-au format pretinsele creanțe în cuantum de 146 819 lei și 350 250 lei.

Un alt aspect important care trezește dubii cu privire la existenta datoriei este și faptul ca pînă în prezent Iosip Andrei nu a întreprins careva acțiuni în vederea încasării sumei pentru datoria ce se pretinde a fi în temeiul calității sale de salariat, or reieșind din suma solicitată, rezulta ca acesta nu ar fi fost remunerat pentru mai mult de 9 luni, timp în care acesta nu a avut careva încercări de a recupera sumele

menționate, în special ținând cont de faptul ca potrivit informației din Registrul persoanelor juridice cu privire la SRL ”Berhord”, anexat la materialele dosarului, Iosip Andrei are calitate de administrator statutar al societatii-debitoare.

Astfel, deși se pretinde ca creditorului Iosip Andrei, în calitate de salariat al societății debitoare, nu i-ar fi fost achitat salariul pentru perioada 2021-2022, totuși acesta nu explică care au fost motivele acestei omisiuni, or în situația în care acesta depista că societatea ar fi fost în imposibilitate de a achita salarii angajaților săi, urma sa depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni din moment constatării acestei imposibilități, cererea introductiva.

Contrar obligațiilor sale în calitate de administrator statutar al SRL ”Berhord”, menționate mai sus, Iosip Andrei înaintează cereri neîntemeiate privind admiterea pretinselor creanțe, anexând totodată acte care nu îndeplinesc condițiile stabilite de Codul de procedura civila pentru a fi admise de instanța de insolvabilitate în vederea confirmării sumelor creanțelor înaintate spre validare.

Mai mult decât atât, chiar dacă există creanța înaintata de Iosip Andrei spre validare, deși acesta nu a prezentat actele corespunzătoare, așa cum a arătat mai sus, aceasta urmează să fie validată cel mult cu titlu de creanță chirografara de rangul VI.

Solicită FPC ”Asconi” SRL admiterea contestaţiei; respingerea integrală a cererii de admitere a creanţei depusă de Iosip Andrei, prin care a solicitat includerea în tabel şi validarea creanţei în sumă de 146 819 lei și 350 250 lei şi în cazul în care administratorul insolvabilităţii SRL ”Berhord” a inclus creanţele nominalizate în tabelul definitiv al creanţelor, obligarea acestuia să excludă creanţa pretinsului creditor Iosip Andrei, în sumă de 146 819 lei și 350 250 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 februarie 2023, s-a confirmat hotărârea adunării creditorilor SRL ”Berhord” din 16.02.2023 privind aplicarea faţă de debitorul SRL ”Berhord” a procedurii de restructurare; s-a dispus intentarea procedurii de restructurare faţă de debitorul SRL ”Berhord”; s-a stabilit termenul de propunere a planului procedurii de restructurare de 30 de zile de la data adoptării prezentei încheieri și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Berhord” – Guțu Sergiu, deținătorul autorizației nr. 110 din 14.01.2015.

Reprezentantul creditorului FPC ”Asconi” SRL, avocatul stagiar Iovu Ana în ședință a susținut integral contestația înaintată.

Administratorul insolvabilității SRL ”Berhord”, Guțu Sergiu în ședință a solicitat respingerea contestației. Iosip Andrei în ședință la fel a solicitat respingerea contestației.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din data de 27 martie 2024 s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația creditorului FPC ”Asconi” SRL

înaintată la creanța creditorului Iosip Andrei admisă spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor SRL ”Berhord”.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond la data de 28 iunie 2024, creditorul FPC ”Asconi” SRL a depus pe numele instanței cerere de recurs, solicitînd admiterea recursului casarea integrală a încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Botanica (Central) nr. 2-21181136-12-2i-08122021 din 27.03.2024 prin care instanța a decis respingerea contestației înaintate de către SRL Asconi asupra creanțelor pretinsului creditor Iosip Andrei în sumă de 146 819 MDL și în sumă de 350 250 MDL și soluționarea prin decizie a problemei respective cu admiterea contestației și respingerea integrală a cererii de admitere a creanțelor depusă de Iosip Andrei, prin care a solicitat includerea în tabel și validarea creanțelor în sumă de 146 819 MDL și în sumă de 350 250 MDL și obligarea Administratorului insolvabilității „BERHORD” S.R.L. să excludă creanțele pretinsului Creditor Iosip Andrei în sumă de 146 819 MDL și în sumă de 350 250 MDL.

În motivarea cererii de recurs recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în contestația din prima instanță.

Totodată a mai făcut referire la art. 167 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, „(1) La cererea de chemare în judecată se anexează: a) copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisuri, certificate de către parte, pe proprie răspundere, într-un număr egal cu numărul de pîrîţi şi de intervenienţi, dacă ei nu dispun de aceste acte, plus un rînd de copii pentru instanţă. Copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul. Dacă înscrisurile şi cererea de chemare în judecată sînt făcute într-o limbă străină, instanţa dispune prezentarea traducerii lor în modul stabilit de lege”.

În acest sens, indicînd că, Iosip Andrei nu și-a îndeplinit obligația de a prezenta înscrisurile pe care își întemeiază pretențiile în forma cerută de lege, și anume semnăturile pretinse a fi aplicate de Iosip Andrei diferă pe Cererile de admitere a creanțelor și pe actele anexate la acestea, iar actele anexate la cererea de admitere a creanței în sumă de 146 819 MDL, nu sunt certificate corespunzător, lipsind semnătura Creditorului alături de mențiunea pentru conformitate cu originalul pe acestea, prin urmare, actele prezentate nu puteau fi reținute de către Administratorul insolvabilității, iar creanțele pretinse de Iosip Andrei nefiind prezentate în forma cerută de lege, nu puteau fi admise spre validare de către administratorul insolvabilității.

Relevă că, nerespectarea formalităților impuse de lege cu privire la certificarea în mod corespunzător a actelor în baza cărora pretinsul Creditor invocă existența creanței în sarcina debitorului insolvabil, nu a fost analizată de către Instanță. Din acest motiv ne vedem nevoiți să reiterăm acest argument, deoarece el dovedește netemeinicia validării creanțelor pretinsului Creditor Iosip Andrei.

Prin urmare, consider reprezentantul recurentului că cererea de admitere a creanțelor depusă de Iosip Andrei, este una neconformă, contrară dispozițiilor legale citate mai sus, fapt pentru care considerăm că cererea de admitere a creanțelor înaintată de Iosip Andrei urmează a fi respinsă, or actele anexate nu confirmă în vreun fel sumele înaintate spre validare.

Susține recurentul că, instanța nu a analizat și nu a dat o apreciere corespunzătoare argumentelor recurentului luând în considerare faptul că legea presupune o anumită procedură de înaintare a creanțelor care nu a fost respectată de Iosip Andrei. Din cauza lipsei acestui element esențial, lipsa semnăturii Creditorului alături de mențiunea pentru conformitate cu originalul, atât administratorul insolvabilității cât și instanța urmau să respingă cererea pretinsului creditor, lucru care nu s-a întâmplat în realitate.

Deasemenea a invocat că, actele anexate de către Iosip Andrei la cererea de admitere a creanțelor nu poate fi dedus momentul apariției datoriei societății față de salariatul Iosip Andrei, or momentul nașterii pretinsei datorii este important în special din perspectiva termenului de prescripție extinctivă, astfel încât potrivit art. 391 alin. (1) din Codul civil.

La fel, menționează că pretinsul creditor Iosip Andrei nu a prezentat suficiente probe pentru a dovedi formarea creanței în sumă de 146 819 MDL cu titlu de restanță salarială. În acest sens, la data de 26.04.2023, administratorul insolvabilității a prezentat instanței acte din contabilitatea întreprinderii, cu privire la achitarea salariilor și reținerea impozitului pe venit IALS21. Din analiza prima facie a acestui act, după cum înțeleg, rezultă că pentru anul 2021, în urma reducerii sumelor pentru prima de asigurare și a impozitului pe venit ar rezulta că debitorul insolvabil SRL „Berhord”, în ipoteza în care nu a efectuat nici o plată salarială în decursul unui an calendaristic, ar putea fi obligat la plata către angajatul său, Iosip Andrei a unei remunerații în sumă de 82 748.15 MDL. În acest context accentează că, de fapt, pretinsul creditor nu a demonstrat și din actele respective nu rezultă că acest salariu nu ar fi fost achitat.

Iar faptul că, administratorul insolvabilității a prezentat și formularul IPC21, dar doar pentru luna noiembrie 2021. Astfel, nici din acest înscris nu rezultă care ar fi restanța salarială față de creditor, sau existența *per general* a acesteia.

Accentuează că însăși administratorul insolvabilității în cadrul ședinței de judecată a menționat că, contabilitatea debitorului insolvabil era dusă de o companie terță și că acesta nu a primit materialele din contabilitate, acesta fiind motivul pentru care nu poate efectua inventarierea masei debitoare, care, în detrimentul creditorilor și contrar prevederilor din legea insolvabilității, nu a fost făcută nici până la moment. Respectiv, prezentarea IALS21 și IPC21 de către administratorul insolvabilității pentru a motiva creanțele a doi pretinși creditori: asociatul majoritar (90%) al debitorului insolvabil și administratorul statutar al

companiei insolvabil: Iosip Liliana și Iosip Andrei, care sunt soț și soție, sunt circumstanțe de fapt care luate împreună cu circumstanța inexistenței unor acte care să confirme cuantumul exact al datoriei pretinse de Iosip Andrei și cu celelalte aspecte enumerate în contestațiile depuse de noi și în prezentul recurs, duce la concluzia caracterului litigios al creanței și necesitatea casării încheierii de respingere a contestației SRL Asconi.

Susține că dat fiind faptul că potențiala restanță salarială care a putut fi determinată la prima vedere din analiza actelor anexate la dosar, care reprezintă sursa formării acestei restanțe, diferă într-atât de mult cu suma pretinsă a fi restantă creditorului Iosip Andrei, denotă clar caracterul litigios al acestei creanțe, or pentru validarea și înscrierea unei creanțe în tabelul definitiv al creanțelor aceasta trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă.

Mai indică că, înscrisurile prezentate de Iosip Andrei nu au fost confirmate în niciun fel, or extrasele din contabilitatea internă a societății se bucură de o prezumție relativă de opozabilitate. Relativitatea acestei prezumții se referă la obligațiile societății raportat cu creditorii săi, nu și a terților însă, la caz, atenționăm că contestația depusă de către SRL Asconi privește afectarea drepturilor personale ale SRL Asconi raportat cu drepturile creditorului Iosip Andrei. Creditorul SRL Asconi este parte terță în ceea ce ține raportul contractual existent între Iosip Andrei și societatea debitoare, deci în acest caz, evidența contabilă internă a societății debitoare nu se bucură de o prezumție de opozabilitate fiind necesar prezentarea unor acte suplimentare care ar dovedi atât certitudinea cât și volumul creanței creditorului Iosip Andrei în sarcina societății debitoare. La caz, atenționăm că nu a fost efectuat nici măcar un audit financiar care ar dovedi cu certitudine existența creanțelor pretinse.

Ca rezultat, consideră încheierea judecătoriei Chişinău din 27.03.2024 neîntemeiată şi pasibilă casării acesteia, cu emiterea unei noi încheieri, de admitere a contestaţiei depuse de SRL Asconi.

Termenul de declarare a recursului

Potrivit art. 8 alin. (2) al L egii insolvabilității, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Colegiul constată că, încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central a fost emisă la 27 martie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 iunie 2024, însă din materialele cauzei nu e clar data recepționării de către recurent a actului contestat. Prin urmare, recursul se consideră înaintat în termen.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând argumentele invocate în recurs în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră că, recursul declarate de creditorul FPC ”Asconi” SRL urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 27 martie 2024, din motivele ce succed.

În corespundere art. 426 alin. (2) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet de 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Verificând legalitatea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 27 martie 2024, prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul constată că actul judecătoresc a fost emis cu respectarea normele de drept material şi procedural.

Potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

Conform art. 141 alin. (1) al Legii insolvabilității, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19.

Conform art. 142 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri executoriu.

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv.

(2) Contestaţiile se depun la instanţa de insolvabilitate în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestaţiile înaintate după acest termen se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate.

(3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare

sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz.

(4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. în acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152.

(9) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

Materialele cauzei atestă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 ianuarie 2022, s-a admis cererea introductivă înaintată de debitorul SRL ”Berhord” și cererea de alăturare la cererea introductivă a creditorului FPC ”Asconi” SRL; s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL ”Berhord”; s-a ridicat dreptul lui Iosip Andrei de administrare a SRL ”Berhord”; s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Berhord” – Stejar Veaceslav, deținătorul autorizației nr. 92 din 14.01.2015; s-a stabilit termenul limită de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor până la 03.03.2022; s-a stabilit şedinţa de validare a creanţelor pe data de 13.04.2022, ora 09-30 (f.d. 87, vol. III).

La 03.03.2022, în termen, creditorul Iosip Andrei a înaintat cerere de admitere a creanțelor în mărime de 350 250 lei (f.d. 98-116, vol. V). Tot la 03.03.2022, Iosip Andrei a mai depus o cerere de admitere a creanței în mărime de 146 819 lei (f.d. 129-139, vol. V).

În tabelul prezentat de administratorul insolvabilității Stejar Veaceslav la 18.03.2022, creanța creditorului Iosip Andrei a fost inclusă și admisă spre validare la rangul VI în mărimea solicitată de 146 819 lei și 350 250 lei (f.d. 160-168, vol. VI).

La 07.04.2022, creditorul FPC ”Asconi” SRL a înaintat contestație la creanța creditorului Iosip Andrei în sumă de 146 819 lei și 350 250 lei, prin care a solicitat admiterea contestației și respingerea integrală a cererii de admitere a creanțelor depusă Iosip Andrei cu excluderea acesteia din tabel (f.d. 45-46, vol. VII).

La 20.01.2023, creditorul FPC ”Asconi” SRL a înaintat contestație suplimentară la creanța creditorului Iosip Andrei.

Ședința de validare stabilită pentru data de 13.04.2022 nu a avut loc, din motivul expirării la data de 17.03.2022 a împuternicirilor de drept acordate judecătorului pe un termen de cinci ani prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 74-VIII din 15.03.2017, publicat în Monitorul Oficial din 17.03.2017 nr. 78-84, fiind în imposibilitate de a continua examinarea cauzelor repartizate.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 667-IX din 17.10.2022, intrat în vigoare la 21.10.2022 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, 326-333, art.641), Vitalie Guțan a fost numit în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Respectiv, prin încheierea judecătorului din 27.10.2022, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 16.11.2022, ulterior, din motivul aflării judecătorului în concediu medical, fiind stabilită validarea pentru data de 20.01.2023, ora 09-00.

Totodată, Colegiul reiterează prevederile art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității, care statuează expres că, o creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.

Iar potrivit prevederilor art. 144 alin. (1) al aceleași legi, debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv.

(2) Contestaţiile se depun la instanţa de insolvabilitate în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestaţiile înaintate după acest termen se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate

Astfel, la caz, se constată că, ședința de validare a fost stabilită prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate pentru data de 13.04.2022. Prin urmare, contestațiile la tabelului definitiv al creanțelor urmau a fi depuse cel târziu până la data de 07.04.2022, inclusiv, așa cum imperativ este statuat în art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității.

De asemenea se reține că, creditorul FPC ”Asconi” SRL a înaintat contestaţia inițială la 07.04.2022.

Prin urmare, termenul de depunere a contestației de către creditorul FPC ”Asconi” SRL a fost respectat.

Conform actelor cauzei se atestă că creanţa înaintată de Iosip Andrei în mărime totală de 146 819 lei și 350 250 lei, a fost inclusă în tabel și admisă spre validare la rangul VI în mărimea solicitată de 146 819 lei și 350 250 lei, iar

creditorul FPC ”Asconi” SRL a contestat creanța acestui creditor și a solicitat respingerea cererii de validare și radierea creanței lui Iosip Andrei din tabel.

Astfel, pentru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei contestaţiei înaintate de FPC ”Asconi” SRL asupra creanţelor admise spre validare a creditorului Iosip Andrei în mărime de 146 819 lei și 350 250 lei, instanţa de insolvabilitate va da apreciere apariţiei acestor creanțe, precum şi natura juridică a lor.

Deci, creditorul Iosip Andrei a înaintat două cereri de admitere a creanțelor, în valoare de 146 819 lei și 350 250 lei, totodată la depunerea cererii de admitere a creanțelor în mărime de 350 250 lei, creditorul Iosip Andrei a invocat faptul că, la 02.10.2019, între SRL ”Berhord” și Iosip Andrei a fost încheiat contractul de împrumut nr. 04/2019, prin care a împrumutat debitorului 100 000 lei, pe care la 02.10.2019 i-a depus în casieria SRL ”Berhord”.

La fel, la 24.10.2019, între SRL ”Berhord” și Iosip Andrei a fost încheiat contractul de împrumut nr. 05/2019, prin care a împrumutat debitorului 10 000 lei, pe care la 24.10.2019 i-a depus în casieria SRL ”Berhord”.

La 22.11.2019, între SRL ”Berhord” și Iosip Andrei a fost încheiat contractul de împrumut nr. 07/2019, prin care a împrumutat debitorului 17 400 lei, pe care la 22.11.2019 i-a depus în casieria SRL ”Berhord”.

Tot la 22.11.2019, a fost încheiat și contractul de împrumut nr. 6/2019, prin care a împrumutat debitorului 145 000 lei, depuși în aceeași zi în casieria SRL ”Berhord”.

Iar la 25.11.2019, a fost încheiat și contractul de împrumut nr. 8/2019, prin care a împrumutat debitorului 85 250 lei, depuși în aceeași zi în casieria SRL ”Berhord.

A mai indicat că, până la momentul înaintării prezentei cereri, de către debitorul SRL ”Berhord” a fost restituită doar suma de 7 400 lei, restanța fiind de 350 250 lei.

Prin urmare, Colegiul civil atestă că, instanţa de fond just a ajuns la concluzia că creditorul Iosip Andrei a prezentat suficiente probe care ar demonstra atât calitatea s-a de creditor, cât şi mărimea sumelor.

Or, înscrisurile sus menționate probează cele invocate de creditorul Iosip Andrei, sau, într-adevăr, contractele de împrumut anexate la cerere, cât și chitanțele atestă cert acordarea către SRL ”Berhord” de către Iosip Andrei a împrumuturilor în sumă totală de 357 650 lei (f.d. 102-111, vol. V), iar cartela contului 412.4 pentru perioada octombrie 2019 – ianuarie 2022, atestă restituirea doar a sumei de 7 400 lei, respectiv restanța pe aceste contracte de împrumut este de 350 250 lei (f.d. 112-115, vol. V).

Ce referire la cea de a doua cerere, Colegiul reține ca întemeiată constatarea instanței de fond despre temeinicia sumei de 146 819,15 lei.

Or, reieșind din materialele cauzei rezultă că, la data de 01.04.2003, între SRL

”Berhord” şi Iosip Andrei a fost încheiat Contractul individual de muncă nr. 1/03, fiind angajat la lucru în calitate de manager pe o perioadă nedeterminată cu un salariu lunar de 800 lei (f.d. 132-134, vol. V).

Prin Acordul adițional nr. 1/03-2 din 14.04.2005 la contractul individual de muncă nr. 1/03 din 01.04.2003, Iosip Andrei a fost transferat în funcția de Director general din 14.04.2005 (f.d. 135, vol. V).

Iar prin Acordul adițional nr. 1/03-12 din 03.03.2014 la contractul individual de muncă nr. 1/03 din 01.04.2003, a fost stabilit salariul lunar de 19 000 lei (f.d. 136, vol. V).

Potrivit informaţiei eliberate din contabilitate angajatorului, fişa contabilă nr. 531 (datorii salariale), restanţa SRL ”Berhord” faţă de salariat constituie suma de 146 819,15 lei (f.d. 137, vol. V).

Mai mult, la 26.04.2023, administratorul insolvabilității a prezenta instanței acte din contabilitatea întreprinderii cu privire la achitarea salariilor și reținerea impozitului pe venit și anume: IALS21 notă de informare privind salariul și alte plăți efectuate de către angajator în folosul angajaților, precum și plățile achitate rezidenților din alte surse de venit decât salariul și impozitul de venit reținut din aceste plăți pentru perioada fiscală A/2021, în care figurează și Iosip Andrei, precum și darea de seamă IPC21, în care la declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și informația privind evidența nominală a asiguraților în sistemul public de asigurări sociale, figurează și Iosip Andrei (f.d. 236-240, vol. X).

Prin urmare, instanța corect a concluzionat că creditorul Iosip Andrei a prezentat suficiente probe care ar demonstra atât calitatea sa de creditor în temeiul relațiilor de muncă și de împrumut, cât și mărimea creanțelor deținute față debitorul SRL ”Berhord”.

Mai mult ca atât, contrar celor afirmate de FPC ”Asconi” SRL, împuternicit de a verifica creanţele creditorilor este administratorul insolvabilităţii, în temeiul art. 141 alin. (2) al Legii insolvabilităţii şi nu creditorii.

Iar din declaraţiile administratorului insolvabilităţii în şedinţă rezultă cert că a verificat creanţele creditorilor şi acestea sunt reflectate în evidenţa contabilă, fapt care s-a şi materializat prin admiterea acestora spre validare în tabel.

Mai mult ca atât, creditorul contestatar FPC ”Asconi” SRL în contestaţia sa nu a invocat nici un argument plauzibil în susţinerea dezacordului cu creanţele creditorilor, ci s-a rezumat doar la o formalitate de înaintare a contestaţiei, iar creditorul salariat a prezentat suficiente probe care ar demonstra atât calitatea sa de salariat, cât şi mărimea restanţelor salariale, cît și a datoriilor, astfel fiind lipsită de consistenţă juridică afirmaţia contestatarului în sensul enunțat.

În speţă, sunt aplicabile prevederile art. 61 alin. (1) CPC care stabileşte că părţile sunt obligate să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale.

Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Mai mult ca atât, art. 4 CPC stabileşte că sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăţilor şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociaţiilor lor, ale autorităţilor publice şi ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societăţii, în consolidarea legalităţii şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Colegiul civil atestă că, instanţa de insolvabilitate întemeiat a constatat că creditorul salariat a prezentat suficiente probe care ar demonstra atât calitatea lor de salariat, cât şi mărimea restanţelor salariale și că sunt neîntemeiată şi lipsită de consistenţă juridică afirmaţia contestatarului cum că cele invocate în cererile creditorilor contestaţi nu sunt probate.

Raportând prevederile legale la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul constată caracterul cert, licit și exigibil al creanței înaintate de Iosip Andrei, or probele prezentate în confirmarea creanței sale probează incontestabil existența acesteia, fiind întemeiată soluția de respingere a contestației FPC ”Asconi” SRL.

Din care considerente Colegiul civil constată că, argumentul recurentului în susținerea poziției invocate supra este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 432 CPC al RM, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b[1]) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; f) hotărîrea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că recursul declarat de creditorul FPC ”Asconi” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC al RM. Or,

argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluţia pronunţată de către instanţa ierarhic inferioară şi nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a încheierii recurate şi urmează a fi respins.

În consecinţă, Colegiul conchide că toate argumentele invocate în recursul declarat nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

Așadar, în lipsa confirmărilor ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea recursului nu pot fi calificate decât ca declarative.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de insolvabilitate a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

Din considerentele menționate supra, ținând cont de faptul că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar încheierea contestată este legală și întemeiată, Colegiul respinge recursul și menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de creditorul FPC ”Asconi” SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central emisă la 27 martie 2024, în cauza de insolvabilitate la contestația creditorului FPC ”Asconi” SRL înaintată la creanța creditorului Iosip Andrei admisă spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor SRL ”Berhord”.

Decizia rămâne irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi